

“ Сыне мой, Богъ всякакви жизненни об-
“ стоятельства противуполага на добродѣтель-
“ та, за да покаже какъ чрезъ нея токмо мо-
“ жеме да носиме животны-те работы, догдѣ
“ да ги употребяваме, да ги облажаваме и
“ почитаме. Когда-то иска сїятелно да я про-
“ слави, въздвигна я верху велико едно зрѣ-
“ лице (ѳеатро) и полага я въ борба съ смърть-
“ та. Тогда мужество-то ѳ примѣръ става, и
“ память-та на страданія-та ѳ съ слезы-те на
“ потомци-те вѣчно ся почита. Таковъ е без-
“ смертный-атъ памятникъ, кой-то за нея надъ
“ земля-та ся сохраниява, гдѣ-то все премину-
“ ва, гдѣ-то даже и память-та коя то може и
“ да има челоуѣкъ камъ по много-то царѣ, за-
“ раваяся не послѣ много въ вѣчно заблужденіе.

“ Виргинія обаче существува юще. Сыне
“ мой, виждь какъ все верху земля-та ся пре-
“ образява и нищо не ся загубова. Никое че-
“ ловѣческо художество не може да уничтожи
“ нито една малка часть отъ вещество-то; а
“ онова кое-то е существовало сосъ умъ, чув-
“ ство, любовь, добродѣтель, и богопочитаніе
“ ще ся погубе ли, като елементи-те кои-то ис-
“ первень ся го покрывали са нечтожими? А!